

"נותן", שאין המצוה תלואה רק בnthינה, אלא בהתבוננות בדרך עשייתה.

ומביאה הגمرا מעשה מרבי יונה, שהיה משכיל ותתבונן באופן נתינה הצדקה.

כיצד היה רבי יונה עושה במצבות הצדקה?

בשוויה רבי יונה רואה עני בן טובים שיריד מנכסיו, היה אומר לו: בני, שמעתי שיריד מנכסייך וצריך אתה למעוטה. אך **בשביל** ששטעתי שנפלה לך ירושה ממוקם אחר אתה ציריך לקבלה עוד זמן מה, טול עתה מעות מני בהלואה, וכשתתקבל ירושתך אתה פורע לי.

מן דוחה נסיב, אחרי שהיא לוקח ממנו המעות, הוה אמר ליה רבי חיננא: המעות שהליתי לך — מתנה היא לך, ומכיון שכבר נטלם קודם בהלואה שוב לא היה בוש ליטול המעות במתנה.

ח'יא בר אדא היה אומר: **אות הוה סבין ביוםינו** [היו זקנים ביוםינו] שלא היו נוטליין צדקה כל ימות השנה, ורק **מאן דוחה יהיב** [לא להזון [ורק כשהיו נותנים להם הצדקה]] מבין ריש שתא לאומא רבא [בין ראש השנה ליום צום כיפור] **חוון נסבין** [היו נוטלים].

חר זמן פגע ביה רב hon דרוהיא [פעם אחת, בהליךתו בלילה לחלק צדקה פגע בו שר השדים].

אמר ליה לרבי חיננא: וכי לא כן **אלפין** [למדתנו] רב: **"לא תסיג גבול רע"**? ובليلת ניתן רשות לשדים ולרווחות לשוטט, ולא לבני אדם. ונמצא אתה משיג גבול השדים.

אמר ליה רבי חיננא: **ולא כן כתיב "מתן בסתר יכפה אף".** ואני, שעוסק בלילות במתן בסתר, אין לך רשות להזיק לי, שמתן בסתר בכוחו לכפות המזיקין.

כיוון ששמע שר השדים כן, הוה מפתפי מיניה [ירא ממנה שלא יכפהו], וערק מון **קומו** [וכrho מלפניו].

כתב בתהילים [פרק מא]: **"אשרי משכיל אל דל.** ביום רעה ימלתחו ה".

אמר רבי יונה: **"אשרי נותן לדל"** אין כתיב כאן. אלא **"אשרי משכיל אל דל".**

אין הכתוב בדבר אלא בזה שהוא מסתכל ומתבונן ומשכיל **במצווה של נתינת הצדקה** **היאך לעשותה** בלא **שיתבייש העני.**

ולך נקט הכתוב לשון **"משכיל"** ולא

לייתן צדקה. והביא דעת מהר"י צמח, והוכח מסקנת היירושלמי שהצדקה מועילה בו למורות שהוא זמן דין, ואפשר שגם האר"י זיל מודה הצדקה בסתר מותרת בלילה.
[וכתיב החיד"א בפירושו לאדר"ג שם העני פושט את ידו בלילה יש מצווה ליתן לו, ואפשר שכך לא דבר האר"ג.]

שאין לאדם רשות לצאת בלילה משוט השגת גבול של הרוחות, שאם כן, העיקר חסר מן הספר, שהוא ציריך לומר שרבי חיזנא בר פא יצא בלילה ולכן ביראר מהרשות"ם [חלק ב' סימן מ"ג] הצדקה מצלת מן המתה, ולכן אין לעשותה בלילה בಗלי אלא רק בסתר.

והברכי יוסף [או"ח רל"ה] הביא את דעת גורי האר"י שהليلة הוא זמן ולכן אינו זמן